

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/99/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224011151
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2224011151.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvalé bydlisko E., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Bratislava, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a § 138 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 30. júna 2025, sp. zn. 18T/53/2024, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 30. septembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

- Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 30. júna 2025, sp. zn. 18T/53/2024, uznal A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) na skutkovom základe tam uvedenom.
- Okresný súd mu za tento prečin ako aj za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ a § 138 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., z ktorých trestných činov bol obžalovaný už skôr uznaný za vinného rozsudkom okresného súdu zo 16. decembra 2024, sp. zn. 18T/53/2024, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava z 20. februára 2025, sp. zn. 6To/23/2023, uložil podľa § 199 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 roky.
- Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný sa k opravnému prostriedku nevyjadril, no následne zahlásil voči rozsudku odvolanie jednak prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza (ďalej len obhajca), ako aj vlastnoručným písomným podaním.
- V odvolaní odôvodnenom prostredníctvom obhajcu obžalovaný poukázal na doterajší priebeh konania a následne uviedol, že nesúhlasí s predmetným rozsudkom, lebo v prípravnom konaní popieral spáchanie za vinu mu kladeného trestného činu znásilnenia (v štádiu pokusu) ako aj spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania s tým, že jeho výpoveď učená na Okresnom riaditeľstve PZ v Dunajskej Strede dňa 5. júna 2024 je v plnom súlade so zisteniami súdneho znalca PhDr. Róberta Máthého, PhD. v znaleckom posudku č.25/2024, v ktorom súdny znalec okrem iného konštatuje, že špecifická vierohodnosť poškodenej je znížená, že má sklon k nadmeme pozitívnej sebareprezentácii a k vedomému zastieraniu určitých okolností, pričom znalec mal silné pochybnosti aj ohľadom opisu situácie, v ktorom sa podľa vlastného udania ocitla (vyhrážanie nožom, atď.). Ten istý súdny znalec v znaleckom posudku č. 24/2024 konštatuje, že obžalovaný je všeobecne i špecificky vierohodný, priebeh udalostí podáva detailne a autenticky, znalec u neho nezistil sklony k fabuláciám či konfabuláciám ani k zveličovaniu či bagatelizovaniu prežitých udalostí. Obžalovaný ďalej namieta, že bol uvedený do omylu jeho vtedajšou

obhajkyňou, ktorá mu poradila, aby sa k spáchaniu za vinu mu kladených trestných činov na hlavnom pojednávaní priznal, že mu súd uloží trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, na čo on pristúpil (dôvody uviedol vo svojom podaní z 13. mája 2025 doručenom Krajskému súdu v Trnave dňa 15. mája 2025) a priznal sa k spáchaniu takých trestných činov, ktoré ani nespáchal (ako už na to poukázal, jeho výpoveď z prípravného konania sa v plnej miere korešponduje so znaleckými posudkami č. 24/2024 a 25/2024). Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

5. Vo vlastnoručne odôvodnenom odvolaní obžalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny a nezákonný s tým, že odvolanie podáva pre závažné procesné chyby a nesprávne posúdenie dôkazov.

5.1. V prvom rade namietal, že okresný súd závažne porušil procesné predpisy tým, že a) nepreskúmaval dôvody o zmene jeho vyjadrenia o vine, keď počas vyšetrovania vinu popieral a na pojednávaní ju priznal, b) nerešpektoval stanovisko krajského súdu, ktoré predtým toto pochybenie identifikovalo, c) nezohľadnil okolnosti získania priznania (obhajca mu sľúbil podmienený trest výmenou za priznanie), d) nevypočúval jediného priameho svedka, jeho syna mal. A. B., o čo žiadal aj písomne.

5.2. V druhom rade obžalovaný namietal, že okresný súd úplne odignoroval posudok psychológa, ktorý konštatoval nespoľahlivosť poškodenej ako svedka, poukázal na jej psychiatrickú diagnózu ovplyvňujúcu jej vierohodnosť, dokumentoval rozporuplné správanie (návštevy vo väzbe, nový vzťah), ktoré sú v rozpore s udávanou traumou. Toto porušenie je obzvlášť závažné, pretože neexistujú žiadne fyzické dôkazy (DNA, lekárske nálezy), obvinenie stojí výhradne na výpovedi poškodenej a posudok bol jediným odborným dôkazom v tomto konaní.

5.3. V treťom rade namietal absenciu objektívnych dôkazov. Argumentoval, že napadnutý rozsudok nespĺňa požiadavky § 2 ods. 5 Tr. por., lebo chýbajú dôkazy o spáchaní činu (negatívne výsledky DNA), nie sú k dispozícii lekárske nálezy potvrdzujúce údajné ublíženie na zdraví, neboli predložené hmotné dôkazy (nôž, bielizeň), na ktorých nenašli jeho otlaky prstov a jeho DNA spájajúcu ho s činom a ignorovali výsluch jediného priameho svedka.

5.4. V štvrtom rade obžalovaný namietal neefektívnu obhajobu a porušenie svojho práva na obhajobu. K tomu uviedol, že štátom určená obhajkyňa nevykonávala efektívnu obhajobu, nezdôraznila chýbajúce dôkazy, nepoužila znalecký posudok na podporu jeho obhajoby a nesprávneho ho inštruovala k priznaniu.

5.5. V rámci posledného okruhu námietok obžalovaný uviedol, že podľa neho bola prokurátorka voči nemu zaujatá, lebo v prípravnom konaní odovzdal dôkazy preukazujúce jeho nevinu, čo prokurátorka odignorovala tvrdiac, že nič neodovzdal a vôbec si nepreštudovala jeho spis. A konajúca sudkyňa je zase zaujatá preto, lebo on 23. apríla 2025 na hlavnom pojednávaní poukázal na to, že poškodenej klame vo výpovedi na súde, čo aj dokázal materiálными dôkazmi, ktoré dodal do spisu a sudkyňa to vôbec nebrala do úvahy, ignorovala to.

5.6. Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a potom, čo si preštuduje celý jeho spis a dospeje k záveru, že nie sú žiadne materiálne dôkazy voči nemu a že je to len tvrdenie proti tvrdeniu, ho oslobodí spod obžaloby pre pokus znásilnenia a pre nebezpečné vyhrážanie a odsúdi ho len pre ohrozenie pod vplyvom návykovej látky.

6. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 20. augusta 2025.

7. Za účelom prejednanja odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 30. septembra 2025. Na verejné zasadnutie sa dostavili prokurátorka krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného a obžalovaný a tlmočník. Dokazovanie krajský súd na verejnom zasadnutí nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne nové návrhy neboli. Dôkazné návrhy obhajoby prednesené v odvolaní boli opakovaním tých, o ktorých už okresný súd rozhodol v konaní na prvom stupni. V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca sa pridržiaval písomne odôvodneného odvolania a konečného návrhu tam uvedeného. Obžalovaný v rámci konečného návrhu uviedol, že neboli všetky veci vyšetrené, lebo pani prokurátorka sa 23. dozvedela, že odovzdával dôkazy, vypýtal si od súdu všetky hlasové nahrávky, podával na poškodenú trestné oznámenie ohľadom peňazí, ktoré si ponechala, prebieha súdne konanie ohľadom starostlivosti o maloletého. Prišlo mu aj rozhodnutie z okresnej prokuratúry ohľadom zastavenia tr. stíhania, nakoľko tie peniaze, ktoré si ponechala, zarátali na výživné. Pokiaľ ide o to prvé vyhlásenie, povedali mu, že pokiaľ ho urobí, dostane podmienku, porozumel tomu tak, že vyhlásenie robí na nebezpečné vyhrážanie a nie na znásilnenie v štádiu pokusu, na čo podľa neho neboli žiadne dôkazy. Navrhovali mu to 4.12. a on 16.12. na súde urobil vyhlásenie s tým, že na Vianoce môže byť doma s maloletým synom. Priznal by sa k hocičomu, len aby mohol byť doma na Vianoce so svojím synom. Chce, aby mu dali nejaké dôkazy, že spáchal

tr. čin znásilnenia v štádiu pokusu, lebo na to žiadne dôkazy nie sú. Nič jej nespravil, nie sú na to ani lekárske správy. Sú len dôkazy tvrdenie proti tvrdeniu a znalec hovorí, že poškodená nie je dôveryhodná osoba. Nevie prečo je tam závažnejším spôsobom so zbraňou, keď nenašli jeho DNA. Preto chcel, aby vypočúvali maloletého syna, lebo on bola doma. Takže ten skutok sa nemohol stať. Pokiaľ ide o ten prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, k tomu sa priznáva, ale k tomu pokusu znásilnenia nie, lebo to sa nestalo.

8. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 315 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por., ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., lebo odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, podal ho v zákonom stanovenej lehote a podal ho okrem iného aj proti výroku o treste rozsudku z 30. júna 2025, sp. zn. 18T/53/2024, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

9.1. Treba na tomto mieste pripomenúť, že odvolanie ako opravný prostriedok voči rozsudku súdu prvého stupňa je len jedno, tvorí jeden celok a tak sa k nemu v rámci odvolacieho konania zo strany odvolacích súdov aj pristupuje, teda rozhoduje sa o ňom ako o jednom celku. Z toho potom vyplýva, že ak je odvolanie čiastočne dôvodné, vyhovie sa mu v príslušnej časti, avšak vo zvyšnej časti sa ako nedôvodné nezamieta (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 3. februára 2015, sp. zn. 2Tdo 6/2015 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 7/2015 pod por. č. 88). Obdobne sa vyššie uvedené závery aplikujú aj v situácii, že odvolanie ako jeden celok je v časti prípustné a v časti neprípustné.

9.2. V tomto prípade obžalovaný v zákonom stanovenej lehote jedným odvolaním napadol nielen výrok o treste rozsudku okresného súdu z 30. júna 2025, sp. zn. 18T/53/2024, voči ktorému je jeho odvolanie prípustné, ale aj výrok o vine za skutok zo 4. júna 2024, za ktorý bol odsúdený rozsudkom okresného súdu zo 16. decembra 2024, sp. zn. 18T/53/2024, ktorý výrok je ale už právoplatný (právoplatnosť nadobudol vyhlásením 16. decembra 2024 – pozn. súdu) a nie je napadnuteľný odvolaním, čo explicitne vyplýva z ust. § 257 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

9.3. Z uvedeného rezultuje záver, že odvolanie obžalovaného v časti, v ktorej napáda výrok o vine za skutok zo 4. júna 2024, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom okresného súdu zo 16. decembra 2024, sp. zn. 18T/53/2024, nie je prípustné, čo bráni krajskému súdu v tom, aby sa touto časťou odvolacích námietok obžalovaného vecne zaoberal. Inak vyjadrené, krajský súd nemohol posudzovať množstvo a kvalitu dôkazov ohľadom skutku zo 4. júna 2024, ako žiada obžalovaný, nakoľko sa ohľadom tohto skutku žiadne dokazovanie pred okresným súdom nevykonávalo, keďže obžalovaný vyhlásil ohľadom tohto skutku vinu, ktoré vyhlásenie bolo okresným súdom prijaté.

9.4. S poukazom na vyššie uvedené krajský súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal iba zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste rozsudku okresného súdu z 30. júna 2025, sp. zn. 18T/53/2024, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré výroku o treste predchádzalo

10. Na úvod je potrebné zdôrazniť, že krajský súd sa touto vecou už raz zaoberal, keď na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného uznesením zo 6. júla 2023, č. k. 6To/59/2023-1691, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu zo 16. decembra 2024, sp. zn. 18T/53/2024, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

11. Okresný súd po vrátení veci na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej F. G., výsluchom znalca PhDr. Róberta Máthého, prečítaním aktualizovaných správ a relácií

na obžalovaného a so súhlasom strán oboznámil čítaním závery znaleckých posudkov MUDr. Ivana Andrého a MUDr. Ľubomíra Straku.

12. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, krajský súd vlastným prieskumom žiadne chyby konania, ktoré by zakladali dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por., nezistil. Okresný súd po vrátení veci odstránil nedostatky vytknuté krajským súdom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení. V procese dokazovania pritom postupoval v súlade s Tr. por. a vykonal všetky dôkazy potrebné pre stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

13. Obžalovaný namietal chyby konania skôr v súvislosti s výrokom o vine za skutok zo 4. júna 2024, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom okresného súdu zo 16. decembra 2024, sp. zn. 18T/53/2024, napriek tomu považoval krajský súd za potrebné zodpovedať jeho kľúčové námietky voči konaniu, keďže tieto dopadajú na konanie ako celok, teda aj na konanie bezprostredne predchádzajúce aktuálne napadnutému výroku o treste.

13.1. Ako prvé obžalovaný namietal zaujatosť konajúcej sudkyne z dôvodu, že nevykonala riadne dokazovanie ohľadom skutku zo 4. júna 2024. Sudkyňa správne o tejto námietke nerozhodovala, nakoľko jej zaujatosť obžalovaný odvodzoval od riadneho procesného postupu v tejto veci, o ktorej námietke sa v zmysle ust. § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná.

13.2. Obžalovaný ďalej namietal zaujatosť intervenujúcej prokurátorky. Tu ale platí, že pokiaľ sú si obžalovaný a prokurátorka ako strany v konaní pred súdom rovné, čo explicitne vyplýva z ust. § 2 ods. 14 Tr. por., tak sa navzájom nemôžu namietat z hľadiska zaujatosti, pretože každý z nich má protichodný záujem na výsledku tohto konania, čo je vlastne podstatou ich sporu, ktorý rieši nezávislý a nestranný súd. Inak vyjadrené, úlohou prokurátorky je niesť dôkazné bremeno v konaní pred súdom a preukazovať vinu obžalovanému, ktorý antagonizmus sám o sebe indikuje u nej určitú mieru zaujatosti voči obžalovanému v súdnom konaní. Navyše aj u intervenujúcej prokurátorky obžalovaný odvodzoval jej zaujatosť prioritne od jej riadneho procesného postupu v prípravnom konaní, o ktorej námietke sa v zmysle ust. § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná. Nehovoriac o tom, že obžalovaný túto námietku uplatnil mesiace po skončení prípravného konania, teda zjavne oneskorene.

13.3. Obžalovaný ďalej namietal porušenie svojho práva na obhajobu, k čomu malo dôjsť tým, že mu pôvodne ustanovená obhajkyňa JUDr. Vladimíra Trvalová v súdnom konaní zle poradila, čo viedlo k tomu, že učinil vyhlásenie o vine za skutok zo 4. júna 2024, hoci tento skutok sa nestal. Obhajobu menovou obhajkyňou označuje za neefektívnu a nedostatočnú.

K tomu krajský súd primárne uvádza, že tak v prípade zvoleného, ako aj v prípade ustanoveného obhajcu štát zásadne nenesie zodpovednosť za zlý výkon obhajoby. Vyplýva to zo skutočnosti, že advokácia je nezávislá od štátu a výkon obhajoby je predovšetkým otázkou vzťahu medzi obvineným a obhajcom. V prípade ustanoveného obhajcu má však obvinený právo nie na ustanovenie, ale na pomoc obhajcu. Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaručuje nie teoretické práva, ale práva konkrétne a účinné. Ustanovenie obhajcu ešte samo o sebe nezabezpečuje účinnú obhajobu. Ak ustanovený obhajca prima facie neplní svoje povinnosti, príslušné orgány musia ustanoviť iného obhajcu alebo urobiť vhodné opatrenia, aby obhajoba nebola iluzórna. Nečinnosť príslušných orgánov v takej situácii treba kvalifikovať ako porušenie čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 452/2010).

V tejto trestnej veci boli u obžalovaného dané hneď dva dôvody povinnej obhajoby (§ 37 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. por.) a keďže si obhajcu sám nezvolil, bola mu sudcom pre prípravné konanie ustanovená advokátka JUDr. Vladimíra Trvalová, ktorú neskôr v konaní pred súdom vystriedal advokát JUDr. Ladislav Pongrácz. Zo spisového materiálu je zrejme nielen to, že obžalovaný mal obhajcu zabezpečeného po celý čas trestného stíhania, ale aj to, že si ustanovení obhajcovia svoje povinnosti aktívne plnili (zúčastňovali sa úkonov, prednášali návrhy, podávali opravné prostriedky a odôvodňovali ich a pod.), ergo obhajoba z ich strany nebola iluzórna. Ak ale v tejto trestnej veci nejde o situáciu, že by ustanovení obhajcovia mali byť pri obhajobe obžalovaného pasívni, potom platí vyššie uvedené, že za údajne zlý výkon obhajoby (neefektívny či nedostatočný podľa obžalovaného) štát, resp. konajúce súdy nenesú žiadnu zodpovednosť.

K výroku o treste

14. Obžalovaný v odvolaní uloženému trestu v podstate nič nevytýka, keďže odvolacie námietky sústredil na brojenie voči vine za skutok zo 4. júna 2024. Krajský súd preto napadnutý výrok o treste preskúmal zo všeobecných hľadísk zákonnosti a zistil, že okresný súd správne v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. skonštatoval, že u obžalovaného nie sú dané žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti. Správne argumentoval, že sa obžalovaný nepriznáva ku všetkej stíhanej trestnej činnosti, iba k prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, preto mu poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. nepatrí a že z dôvodu páchania početných priestupkov v doprave pred spáchaním aktuálne súdenej trestnej činnosti

(najmä vo vzťahu k súdenému prečinu v doprave) mu nepatrí ani poľahčujúca okolnosť vedenia riadneho života podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Príťažujúce okolnosti ani krajský súd žiadne nezistil. Okresný súd správne obžalovanému nepriznal príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov, lebo súčasná aplikácia cit. ustanovenia pri aplikácii tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. možná nie je.

15. Správne okresný súd obžalovanému trest ukladal ako úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., keďže ho odsudzoval za tri trestné činy. Správne ustálil, že z týchto troch zbíhajúcich sa trestných činov je najprísnejšie trestný zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., za ktorý zákon v osobitnej časti ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 7 rokov do 15 rokov. Správne okresný súd skonštatoval, že nakoľko obžalovaný spáchal uvedený zločin vo viacčinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., bolo potrebné aplikovať pri ukladaní trestu aj ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. (tzv. asperačnú zásadu), v zmysle ktorej sa horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody zvýšila o jednu tretinu, teda na 20 rokov.

16. Správne okresný súd skonštatoval, že na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. neboli splnené zákonné podmienky. Ani krajský súd v okolnostiach prípadu či v pomeroch páchatel'a žiadnu výnimočnosť nezistil a keďže sa obžalovaný dopustil nielen pokusu znásilnenia, ale spáchal aj dva dokonané trestné činy, nebola na mieste ani aplikácia ust. § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

17. Okresný súd nepochybil ani vtedy, keď obžalovanému trest mimoriadne znížil postupom podľa § 39 ods. 5 Tr. zák., keďže obžalovaným učené vyhlásenia o vine (dve) boli okresným súdom prijaté, čo bolo z hľadiska ďalšieho postupu významné, keďže v rozsahu jeho neodvolateľných priznaní sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie, v dôsledku čoho sa podstatne urýchlilo rozhodovanie v tejto trestnej veci. Súčasne boli splnené aj ďalšie dve podmienky pre takýto postup a síce, že by použitie nezniženej trestnej sadzby bolo pre obžalovaného ako dosiaľ netrestaného páchatel'a neprímerane prísne a vzhľadom na minimálnu mieru jeho kriminálneho narušenia je možné aj od takto mimoriadne zníženého trestu očakávať zabezpečenie ochrany spoločnosti.

18. Pokiaľ ide o okresným súdom uložený trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, tento bol s použitím ust. § 39 ods. 5 Tr. zák. znížený o celú jednu tretinu, teda v maximálnej možnej miere, čo už z povahy (logiky) veci nemôže byť pre obžalovaného neprímerane prísne. Keďže nižší trest sa obžalovanému uložiť už nedal, sú ďalšie úvahy ohľadom primeranosti takto uloženého trestu v zásade bezpredmetné.

19. Okresný súd celkom správne obžalovaného na výkon uloženého trestu postupom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný dosiaľ vo väzení nebol.

20. Okresný súd nepochybil ani vtedy, keď obžalovanému uložil v zmysle ust. § 34 ods. 6 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uloženie tohto druhu trestu si v tomto prípade nepochybne vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatel'mi úmyselnej trestnej činnosti v doprave spočívajúcej vo vedení motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky. Pokiaľ ide o výmeru tohto trestu, tak okresným súdom uložený dvojiročný trest je vymeraný v dolnej tretine zákonného rozpätia (1 rok až 10 rokov) podľa § 38 ods. 2 v spojení s § 61 ods. 2 Tr. zák.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd konštatuje, že tresty uložené obžalovanému okresným súdom sú nielen zákonné a primerané, ale aj spravodlivé, od ktorých možno dôvodne očakávať, že splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie. Zároveň vyjadrujú aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

Záver

22. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.